

IZHAJA VSAKO SOBOTO

Demokracija in še kaj

Ne radi obravnavanih pojavov kot takih, le radi resnosti položaja in radi popolne brezupnosti vseh več ali manj bombastično najavljenih poskusov razpravljamo o tem in za kličujemo za iskreno in dobro mišljenim svarilom: Prisluskajte svojemu narodu, skušajte še uživati v njegove dobre in slabe strani, predvsem pa v vse ono, kar ga danes tako težko pritiska k tlom in mu jemlje vsako veselje za sodelovanje pri dnevi politiki, toda ne domišljate si, da ste od Boga poslani voditelji! Te kvalifikacije nima nihče, kdor si je ni že pridobil že ne kot narodni poslanei ali kak drug funkcionar, pa vsaj n. pr. s tihim, neopaznim in nekrivčavim delom med narodom. Samo tako delo je demokratično, samo tako delo bo polagoma zabrisalo v našem narodu vse one globoke rane, ki jih je povzročilo delo »rojenih« voditeljev. I. C.

tičnih rezultatov, t. j. do dejanskega osamosvojenja izvajanja blaga in doseganja boljših cen kakor jih je naš pridelovalec doslej navajen.

Ko bo stvar bolj dozorela in ko bo možnost direktnega trgovanja krenila v odločilnejši štadij, bomo o stvari še poročali.

O voditeljih narodov

Živimo v časih, ko oklicujejo na priložnostnih političnih sejnih, prirejenih iz več ali manj spekulativnih nagibov, politični klovni pred nagloma in za silo zbitimi barakami trenutnih političnih formacij nove voditelje narodov ter jih obdajajo z aureolo odrešenikov ljudstev. Imena in slučajni čini teh sejmarskih mesij so postranskega pomena. Bitveno je, da hočejo njihovi manežeri z njimi speljati v napačne struge stremjenje širokih mas naroda, ki iščejo izhoda iz današnjega materialističnega in mehaničnega gledanja na svet s pomočjo novih in boljših ljudi, globokih duš, polnih vere v poslanstvo človeka in nacije.

Prirojeni instinkt ljudskih množic je velika stvar in je treba z njim vedno računati. Iz tega instinkta izvira tudi želja naroda po voditeljih, ki bi ga povedli iz sedanjih zameglenih ozračij po sigurnih potih v lepšo bodočnost. Naš tisočletni narod občuti pravilno vso globino izgube svojega doslej največjega voditelja, pokojnega kralja Aleksandra, in išče za njegovo krepko roko nadomestila v letih preizkušnje njegove zrelosti in državotvorne sposobnosti. Hudo pa greši, kdor se poskuša na račun tega hrepenenja naroda po močni in pošteno roki samo namestiti kot predestinirani voditelj naroda. Voditelji naroda ne nastajajo preko noči kot produkt slučajnih prilik, nego so sinteza najboljših sil in stremiljenj nacije, vzrasli iz sredine naroda v toku gotovega obdobja, dvigajoči se z akcijo od stopnje do stopnje nad povprečno množico, ki ima svojo tradicijo. Te akcije pa so zasidrane v narodnih množicah le tedaj, če so prežete vere v dobro in pošteno in prekaljene v nesebični ljubezni do celote, v kateri se razvijajo. Vse druge akcije, ki ne slone na teh velikih principih, so že naprej obsojene na razpad in z njim v pozabo oni, ki jih nosijo le zato, da bi se priklopili do oblasti in moči. Za voditelja naroda je sposoben le oni, ki ima v sebi dovolj moralne sile in korajže, da stopi pred narod v njegovih najtežjih urah obupa in nesreče, ko ne more pričakovati za svoje delo niti položajev, niti hvaležnosti, nego samo trnje venec grenkih razočaranj. Voditelji naroda ne žive za se, niti za svoje ožje prijatelje in skupine, nego za celoto, oni sejejo vse svoje življenje seme, katero bodo želi drugi.

Dotlej pa pozivamo pridelovalce, naj več mislijo na to, da bi izvoz svojih pridelkov postopoma začeli jemati v svoje roke in se sprijaznijo s tem, da je treba spočetka nekoliko več brige in potrpljenja, ki jim pa bosta bogato poplačana, ko pride stvar v svoj tir.

Za voditelja naroda pa ni dovolj samo to, da se je dvignil s svojim delom in idejami nad povprečno miselnost ljudskih množic ter se postavil visoko nad nje z zastopanjem novih čistih idej in moralnih načel. Nositi ga morajo tudi organizirane mase naroda, ker brez organizacije danes ni mogoče sprovesti niti najprimitivnejših akcij, kaj šele dalekosežnih reform socijalnega in gospodarskega življenja.

To velja še prav posebej za nas Jugoslovane, ki smo še deloma dedno obremenjeni z orijentalno nedisciplino, v kateri so se mogle tako bogotno razvijati politične mediokritete in veličine tretje vrste. Morda je že na pomolu generacija novih voditeljev naroda, generacija, ki bo nadaljevala tam, kjer so končali dr. Janez Evangelist Krek, dr. Žerjav, Stepan Radić, Drašković, Pašić in drugi. Gotovo je le eno, da bo vzrasla samo iz vasi in iz sredine našega zdravega in močnega kmetijskega sloja, ki je dal tudi doslej vse, kar je bilo dobrega in pozitivnega v našem narodu. Naloge te generacije pravih voditeljev naroda bodo pri obnovi in preporodu našega naroda tako velike, da jim bodo kos samo ljudje iskrenih misli, toplih src, prežeti aktivnosti in vere v bodočnost in poslanstvo naše nacije na Balkanu. Nič manj pa ne bodo potrebovali hrabre brezobzirnosti in srčne borbenosti, s katero edino bodo mogli rušiti ovire in ostanke žalostne preteklosti. Sporedno s tem bodo morali imeti tudi še prav poseben čut odgovornosti za vse svoje delovanje, čut, čegar pomanjkanje se občuti še prav posebno usodno v današnjih zmedenih časih, polnih akcij trenutnega razpoloženja. Uspešno in plodno pol. je mogoče voditi samo v sklopu premišljene in na gotovo obdobje preračunane akcije, ne pa s fragmentarnimi dejanji, ki nosijo že v svojem značaju odsev nestalnosti in improviziranosti le za trenutno potrebo. Voditelj naroda ne sme biti mojster improvizacije, on mora biti videc v bodočnost, za katero gradi in formira svoje načrte, sloneče na globokem poznavanju razpoloženja naroda in narodne duše ter osebnem poznavanju pravih narodnih potreb. Samo tako je mogoče pristopiti k uspešnemu delu za izgraditev nove prerojene Jugoslavije, ki bodi Jugoslavija socijalne in gospodarske pravičnosti ter enakopravnosti.

D. V.

Podonavje

Zivahna diplomatska delavnost se je v zadnjem času nekako skoncentrirala na rešitev srednje evropskega vprašanja. Izgleda, da je od zadovoljivega rešenja tega vprašanja odvisna nadaljnja usoda Evrope, ki se je mrzlično polasča razpoloženje, kot je vladalo tik pred svetovno vojno. V Podonavju leži ključ za mirno rešitev sedaj najbolj perečih vprašanj in v Podonavju tli ona iskra, ki zna vsak čas razplamteti in zanetiti požar.

Narodi so razdeljeni v dve skupini. Eni, ki ljubosumno čuvajo svojo svobodo in ki iztežajo roke za ključem, da bi to svobodo lahko v miru uživali, in dosegli v mirnem razvoju tisto, česar niso mogli ovirani od nadoblasti dvoglavega orla, in kar jim je preprečevala strašna vojna. To so narodi, ki so v tej vojni najbolj krvaveli in ki se ne želijo nikoli več služiti pohlepni nagibom kakršne koli druge sile. Na drugi strani pa se zbirajo pod zastavo revizionizma tisti, ki jih je usoda dokončno udarila in pobila in ki imajo lahko svoj dobiček samo še v kakšni zmedi, ki jo oni sami neprestano delajo. Podpihujejo tlečo iskro in skušajo na vsak način zanetiti požar, iz katerega naj bi izšli zopet ojačeni.

Jugoslavija si lahko želi samo miru. Jugoslavija je krvavela in še krvavi iz nešteti ran. Svoboda je prinesla narodu zadoščenje in dokaz, da morejo mladi, skoro bi rekel fantasti, ustvariti mnogo več, kot se tako inteligentni, toda senilni starci. To svobodo sedaj naš narod ljubosumno čuva, ker za njega ne pomeni svoboda samo političen pojem, narod si predstavlja kot svobodo predvsem pravo in popolno gospodarstvo in ekonomsko neodvisnost naše države. Ali naj bo ta neodvisnost izražena v avtarkiji, ali na kak drugi način, o tem naj razpravljajo gospodarski strokovnjaki. Mi vidimo gospodarsko svobodo predvsem v tem, da moremo po mili volji delati s tistim kapitalom, ki smo ga dovolili uvoziti v našo državo zato, da državo gospodarsko oživimo. Nešteti slučajni in primeri pa nam kažejo, da sedaj še ni niti od daleč nastopil oni treutek, ki bi mogli reči, da smo se vsaj nekoliko približali temu stremiljenju. Mi smo še vedno preveč odvisni od tujcev, od tujega kapitala, s tem od drugih držav in prav zato je ugodna rešitev podonavskega problema za nas življenjsko važnost.

Seveda si želi vsaka država zagotoviti v Podonavju čimvečji vpliv, da bi nemoteno mogla razvijati svojo gospodarsko ekspanzijo.

Jasni so naporu Italije, ki si skuša zavarovati hrbet v srednji Evropi in si svoje postojanke še utrditi. Ona ima sedaj opravka drugod in prav zaradi tega gotovo najbolj forsira rešitev podonavskega problema.

Tudi Francija ima tu svoje interese. Posodila je klerikalno fašističnemu avstrijske-

mu režimu denar, da se ta lahko vzdržuje še naprej proti volji nemškega naroda, ker nikakor ne želi, da bi prišlo do anšlusa, ki ne bi Nemčijo ojačil samo materijelno, temveč tudi moralno. Vse svet bi videl v anšlusu zmago pravične nemške teze in Nemci bi se lahko mirne duše napotili v svojih teritorialnih stremiljenjih na kolonijalna tla. S tega stališča lahko tudi gledamo na francosko gospodarsko politiko, ki dovoli avstrijskim izvoznikom dosti večje in čisto drugačne ugodnosti pri izvozu avstrijskih agrarnih proizvodov v Francijo, kot pa Jugoslaviji, ki jo veže s Francijo zavezništvo in prijateljstvo.

Nemčija ima v Avstriji seveda svoje posebne in popolnoma upravičene interese. Ona se je v svojih stremiljenjih, da bi dosegla anšlus, sicer nekoliko povlekla, toda le navidezno, ker vidi v anšlusu uresničenje svojih teritorialnih teženj v Evropi.

Tako se interesi skoro vseh teh držav križajo baš v avstrijskem vprašanju ali bolje v vprašanju avstrijskega režima. Kot na smrt bolan bolnik dobiva avstrijski režim neprestane in nove injekcije od vseh svojih zdravnikov, ki vedo, da bi ta bolnik zapustil deščino Nemčiji. Avstrijski režim skuša doseči, da bi se v podonavskem paktu zagotovila njemu nadoblast nad Avstrijo, ki bi jo garantirale države podpisnice. Ti napor, ki bodo težko kronani z uspehom, so dovolj jasen dokaz, kakšne notranje težave mora prenesti avstrijski režim, če se hoče še kakorkoli obdržati na oblasti.

Vprašanje je, kedaj in ali bo sploh podonavski pakt sklenjen. Mi si želimo samo, da bi bilo to vprašanje miru v Evropi rešeno vsaj za toliko časa, dokler ne izidemo ojačeni iz težke notranje politične krize. Kajti šele takrat bo imela beseda Jugoslavija svojo pravo moč.

L. K.

DARILO ZA BIRMO

Marsikateri boter premišljuje, kaj naj bi dal svojemu birmancu za spominek, da mu bo napravil veselje, obenem pa mu tudi koristil.

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA

Je v ta namen uvedla posebne, okusno opremljene vložne knjižice, ki so prav priporočljivo darilo za birmo. Z naložbo primerne zneske, ki se more vinkulirati tako, da je izplačljiv šele čez nekaj let ali ob polnletnosti birmance, se temu pokloni dar, ki na svoji vrednosti vedno narašča, spodbuja birmance k samostojni štednji, obenem pa ga spominja njegovega botra.

Po kongresu visokošolcev v Ljubljani

Objavljamo pričujoči članek, da bodo bivšega predsednika in dolgoletnega odbornika J. N. A. D. Jadrana naši čitatelji imeli priliko spoznati mnenje onih, ki smatrajo, da kongres Saveza nacionalnih akademskih organizacij ni uspel, ker je ta Savez (po njihovem mnenju) že v osnovi napačno zamišljen.

Kongres jugoslov. nacionalne akademske omladine in ustanovna skupščina Saveza jugoslov. nacionalnih akademskih organizacij sta za nami. Sedaj, ko smo se nekoliko oddaljili od razpravljanj in proslavljanj, moremo jasneje in objektivneje presoditi pomen in vrednost treh dni, v katerih so visokošolci sklepali o svojih smotih.

Res nujna je bila potreba po osnovanju skupnega, enotnega in najvišjega foruma visokošolske mladine. Minuli ponedeljek je bil ta forum ustanovljen, vendar okrnjen in nepopolen radi akademikov iz Beograda, ki so zadnji trenotek svoj pristop in svoje sodelovanje zaradi malenkostnih nesoglasij odklonili. Zdi se mi umestno opozoriti na nekatere hibe, ki so povzročile, da kongres in skupščina nista popolnoma uspeša.

Savez je osnovan na včlanjevanju nacionalnih akademskih društev; posamezniki ne morejo biti člani Saveza. V tej zahtevi je morda izraženo stremiljenje, da naj bo vsak akademik - nacionalist član nacionalnih akademskih klubov. Pravim morda, ker nisem o tem prepričan: to stremiljenje ni bilo nikjer naglasno, niti omenjeno. Bolj prebrčevalna se mi zdi misel, da je ta določba pravil postavljena radi hitrejšega in uspešnejšega fundiranja in poznejšega delovanja Saveza; kajti temeljni kamni - nacionalna akademska društva - že obstajajo, treba jih je le zbrati in sestaviti v zgradbo Saveza. Uprav tu pa se pojavi vprašanje: kaj in kakšno je merilo prave jugoslovenske nacionalne zavesti? Sam uradni naslov, ki mora po določitih nove univerzitetne uredbe vsebovati naziv jugoslovenski, (-a, -o), še ne znači nacionalne zavestnosti. Delovanje društev v nacionalnem smislu pa je danes zelo širok pojem, saj nas izkušnje uče, da deluje to društvo na uresničevanju pretežno enega dela jugoslovenske misli, drugo na drugem ter da uprav ta različna naglaševanja komponent skupne ideje dovedejo do trzavice. Temu se pridružijo še zavisti družstva proti društvu, izvirajoča iz manjših proti večji priljubljenosti oziroma uveljavljenosti pri javnosti. Borbenosti in aktivnosti ne omenjam, ker ta dva činitelja morata vladati v tem kakor v onem društvu, če hoče društvo delovati. - Res, da nove člane v Savez sprejema redna glavna skupščina, vendar na predlog krajevnega odbora, ki ga sestavljajo člani v Savezu organiziranih društev. Baš ta »na predlog« more postati za novo članico iz gori omenjenih trzavice usoden: za skupščino bo vsakako merodajno mnenje krajevnega odbora.

Kakor že omenjeno se v Savezu ne morejo včlaniti in udeleževati visokošolci - nacionalisti, ki niso člani v Savezu včlanjenih društev. Mnogo je takih in pretežna večina med njimi zavednih, marljivih in vztrajnih delavcev. Zakaj te izključevati? Morda bo kdo stavil protivprašanje: Zakaj se ne vpišejo v društvo? Imajo pač svoje, gotovo tehtne vzroke za to, ali pa so člani nacionalnih društev, ki nimajo naziva »akademskos«. - Po mojem mnenju more biti dovolj prilik, ki vladajo med visokošolci in v visokošolskih društvih, trdna osnova najvišjega foruma edino na včlanjevanju posameznikov, ker je prvi poedince lažje oceniti in nadzorovati glede njihove sposobnosti, niso na nobeno stran vezani in niso odgovorni drugemu, nego sebi in Savezu, drugič pa slučajna izguba enega ali tudi več poedincev ne vpliva tako občutno, da celo kvarno, na celotno telo organizacije. Nasprotno mora društvo svoje zmožne člane upoštevati predvsem pri uresničevanju svojega programa, da se samo utrdi. Edino samo v sebi močno in izgrajeno društvo more koristiti skupnosti. Močnih in v resnici ustvarjajočih klubov pa danes ni mnogo.

Prav tako bo delalo Savezu neprilike dvojno članstvo: včlanjena so kulturna in strokovna društva. Vsak visokošolček je član svojega strokovnega kluba, poleg tega pa še tega ali onega kulturnega. Vzemimo primer, da neko strokovno društvo odloči na skupščini Saveza zastopati gotovo stališče in da svojim delegatom tozadevne smernice, kulturno društvo, katerega člani so nekateri delegati strokovnega kluba, pa zastopa prvemu nasprotno stališče; torej bodo morali delegati izvajati konsekvence v tem ali onem društvu, odnosno bo moral postopati proti delegatom ta ali oni klub. Nastala bodo za društva in Savez kvarna trenja. Osnova včlanjenih društev kot celot je radi vladajočih razmer pogrešna.

Minuli kongres bi gotovo bolje uspel, ako bi bil samo kongres brez ustanovne skupščine. In če ne bi prvi kongres rešil vseh vprašanj in pokazal, da bo temelj bodoče visokošolske organizacije zdrav in trden, naj bi se vršil čez čas drugi z isto ali pa z drugo osnovno idejo. Visokošolska omladina bi tako dokazala, da se zaveda odgovornosti, ki ji pripada. - Mno go je bilo skeptikov doslej in še več jih bo, ako ne bo sedanja uprava Saveza do prve redne skupščine v januarju prihodnjega leta nedostatkov odpravila.

Kongres je imel svečani in delovni del. Prvi del je dekorativno, številčno in manifestativno uspel, dočim je drugi, to je delovni, od katerega je bilo vse odvisno, odpovedal: od najavljenih petih referatov se je obravnavalo samo eden, drugi je bil le predčan in

radi odsotnosti referenta ni prišlo do razgovorov.

Vse navedeno sem smatral, da je umestno pripomniti, ne iz kakšnega slabega namena, temveč edino v interesu stvari same. Dobro poznam bistvo kritike, da ne sme tvornosti rušiti, pač pa jo mora izpopolnjevati. Savez ne sme biti ohlapno in mahovo telo, ovira samemu sebi in drugim, pač pa dograjen, izgrajen in utrjen organizem. Ne valim krivde na nikogar posameznikov, ker vem koliko so poedinci žrtvovali, temveč je krivda na času.

Hiter Boleslav.

Stališče akademikov Omladine Narodne Odbrane

K temu kongresu je akademski klub Omladine Narodne Odbrane v Beogradu zavzel naslednje stališče:

Prvi kongres nacionalnih študentov bi moral biti pomemben datum v zgodovini naših univerz. Na njem bi se morale čuti besede študentov o vprašanjih, ki študente zadevajo. Toda ta kongres ima samo manifestacijski značaj. Na dnevnem redu ni besede o vzdrževanju ubožnih akademikov, o zdravljenju bolnih tovarišev, o nezaposlenosti ogromne množice absolventov univerz. Ni besede o šolnini, vpisnini in izpitnih taksah. O učbenikih, fondih, mezdah, domovih, zatočiščih, kolonijah, delavnih samopomoči, o omogočenju šolanja najširših narodnih slojev, o štipendijah, uredbah poedinskih fakultet, o splošni univerzitetni uredbi, o odnosih med profesorji in študenti, o seminarjih in delih po zavodih. Ta kongres o nobeni teh stvari ne razpravlja ter tudi ni študentovski. Nima nobene stvarne koristi za splošna študentska vprašanja in tako tudi ne za ves narod. Komu so danes potrebne prazne deklaracije in banketni govori.

Zato nacionalni študenti, zbrani okoli zastave Narodne Odbrane, ne sodelujemo na kongresu in ne stopamo v ta in takšen Savez jugoslovenskih nacionalnih akademskih združenj.

Kaj pravi organizator?

»Jutro« od 29. maja t. l. prinaša članek izpod peresa Andreja Uršiča, v katerem opravičuje delni neuspeh kongresa. O Savezu pravi, da si je nadel sledeče naloge:

1. da zbira vse jugoslovenske nacionalne visokošolce, ki naj z vzajemnim spoznavanjem in organiziranim delom med omladino in v narodu krepijo svojo duhovno skupnost, širijo in utrjujejo jugoslovensko nacionalno misel ter sodelujejo pri ustvarjanju duhovne in materialne kulture jugoslovenskega naroda;

2. da stoji budno na braniku pravice jugoslovenskega naroda in se bori proti vsem krivicam, storjenim naši nacionalni celini;

3. da posveča, težeč za socijalno-ekonomskim preporodom jugoslovenskega naroda prvenstveno pažnjo socijalni vzgoji jugoslovenske nacionalne akademske omladine, ki naj najde izraza v predpostavljani interesov nacionalne skupnosti interesom poedince ali poedinega sloja, odnosno v pravičnem sožitju vseh činiteljev socijalno-ekonomskega življenja;

4. da posveča polno pažnjo socijalnim potrebam vseh jugoslovenskih visokošolcev in si prizadeva zboljšati njihov materijalni položaj;

5. da dela na ustvarjanju tesnih stikov z vsemi slovanskimi visokošolci in na ustavitvi vseslovanskega visokošolskega saveza.

Spričo tega programa se nam zdi umestna izjava beograjskega akademskega kluba Narodne Odbrane.

Dežni plašči in vse športne potrebščine

B. KOLB & PREDALIČ

LJUBLJANA - Šelenburgova ulica 6

Cenik zastonj!

Snaga sovjetskih komisarjev

»Pravda« (Moskovska seveda), od 13. januarja t. l. poroča: »V Gornkemu (bivši Nižni Novgorod) je bilo sezidanih troje 6-nadstropnih domov. Ko so se stranke vseljevale, so se stanovanja svetila od belega plafona, od finih tonov prebarvanih zidov, od nikla vratnih in okenskih okovov. Toda to je bilo nekada. In sedaj? V stanovanju številka 16, pri inspektorju Veburu se v predsobi kopčijo blato, tla so pokrita z umazanostjo, v koteh pajčevina, po zidovih se plazijo stenice, v spalnici okoli postelje - posode s pomijami.«

»V Minsku sta dve novi 4 nadstropni hiši, v katerih je 114 stanovanj. V vsakem stanovanju tri sobe in zasebna kuhinja. V stanovanju številka 4, sta nastavljena dva ekonomista. Po hodnikih so kupi drv in zabojev, v sobah neverjetna umazanija in prah; okna se nikdar ne odpirajo, sobe se ne zračijo. Okoli police za knjige je vreča s krompirjem, pod mizo pa skladišče jestvin.«

To so torej novi higijenski pogoji sovjetskega režima, ki jih študira institut za psihologijo starosti, kateri je našel v teh higijenskih prostorih vzrok za 30 tisoč v Rusiji živečih stotletnikov.

XV. ljubljanski Velesejem

Ravnatelj dr. Milan Dular

Na letošnjem velesejmu v Ljubljani bo tudi v lastnem hangarju razstava ljubljanskega odbora Aero-Kluba Kraljevine Jugoslavije »Naša Krila«. Ta razstava bo na poljudni način s slikami, reliefi in več aparatih pokazala predvsem pomen in razvoj brezmotornega letenja. Videti bo po eno poletniško, napredno in visokozmožno jadralno letalo, kakor tudi izdelava teh letal. Pripominjamo, da je lansko leto član Aero-Kluba jadral v okolici Nove vasi na Bloški planoti že eno uro in s tem postavil prvi jugoslovanski rekord. Poleg tega bo videti tudi že deloma izgotovljeno motorno letalo, enosod povsem nove domače konstrukcije, ki ga gradijo trije bratje znane ljubljanske rodbine po načrtih inž. Kuhlja z ljubljanske tehnične fakultete.

Ta razstava ljubljanskega Aero-Kluba bo brez dvoma ena najbolj privlačnih atrakcij spomladanskega Velesejma in je zelo nizka vstopnina namenjena letošnji jadralni šoli na Blokah. V isti razstavi bo tudi okoli 30 modelov raznih letal, ki jih je preko zime zgradila šolska mladina na modelnem tečaju Aero-Kluba.

»Jajnine!« Ta izborna jed naše domače tovarne »Pekatete« (makaroni, spageti in jušne zakuhe) se vsepovsod v naši državi razpečavajo. Povsod v Zagrebu, Beogradu, Skoplju, Splitu in po vseh drugih mestih in krajih jih vidimo v izložbah. To je najboljši dokaz, kako se njih poraba širi in kako priljubljene so postale pri občinstvu.

Delavno žensko društvo »Zveza gospodinjic« si je letos nadelo za pomladni velesejem kaj težko nalogo. Organiziralo je razstavo »Žena in obrt«, katere glavni namen je pokazati slovenskemu človeku, da domače blago niti po izdelavi niti po kalivosti ni neenako vredno inozemskemu, ki ga mnogokrat prav po nepotrebnem uvažamo. Najjasnejše bo ta težnja stopila v ospredje pri modni reviji, ki bo najprivlačnejša in najbolj dovršena prireditelja letošnjega velesejma. Domači saloni in trtke bodo prispevali k tej reviji, da bo čim bolj polnejša in čim lepše izvedena in da bo tako prekašala ali se lahko primerjala z najodličnejše izvedenimi modnimi revijami tujih držav. Ženski manekini bodo po zaslugi ženskih modnih salonorov odti v najlepše in najzibavejše toalete. Krojaški ateljeji nam bodo predstavili odlično izdelane moške, sportne, večerne in promenade obleke. Pa tudi otroška moda bo dovolj močno zastopana. Poleg modne revije bo tudi razstava najrazličnejših obrtnih predmetov, kjer ima žena vnes svojo roko ali ki so napram njej vsaj v najbližji od-

visnosti. Zastopana bo predvsem umetna obrt, nogavičarstvo, rokavičarstvo, izdelovanje dežnikov, ročnih torbic, svetilčarstvo, keramika, saloni za žensko krojaštvo, za izdelovanje damskih klobukov, steznikov, dalje damskih čevljev, poleg tega pa še narodne vezanine, porcelan, gumbi itd. Ta razstava bo nudila obiskovalcu zelo pestro sliko slovenske ženske obrti in bo obenem glasna manifestacija za domače blago.

Dovolj pestrega razvedrila bo tudi onim, ki so željni zabave, nudil letošnji ljubljanski velesejem, ki bo od 1. do 11. junija. Zato bo skrbel avtodrom, tobogan, muzej, Fox-panorama, vsekovrstni vrtiljaki in streljšča, Hotel pri opicah itd. Ta mili ljubljanski prater bo vsak večer sijajno razsvetljen. Predvideni so za vsak večer tudi promenačni koncerti. V pratu bodo na razpolago tudi vsakovrstne specialitete in najboljše kapljice. Zavišče bo odprto do 2. ure jutraj!

Gasilska razstava.

Letos priredi Gasilska zajednia Dravske banovine, ob priliki Ljubljanskega velesejma od 1. do 11. junija t. l., veliko gasilsko razstavo. Vsi bratje gasilci, kot posamezniki, vse edince, čete, župe, naj še sedaj priskočijo razstavnemu odboru na pomoč, da lahko pokažemo vsaj javnosti naš postopen gasilski razvoj. Sedemdesetletno delo na gasilskem polju bo razstava zelo nazorno prikazala vse porodne bolečine začetka, tako na organizatoričnem, kakor tudi achničnem polju, do današnjega dne. Posla v pripravi bo ogromno. Razstava mora odgovarjati v vsakem pogledu, da častno uspe v ponos gasilcev Dravske banovine.

Vsak, kdor potuje v času od 27. maja do 11. junija v Ljubljano, se more peljati za polovico voznino, če svoje potovanje veže z obiskom XV. ljubljanskega velesejma, ki se vrši od 1. do 11. junija t. l. Pri nakupu vozne karte naj zahteva na postajni blagajni posebno železniško izkaznico, ki stane Din 5.—. Če obišče potem velesejem, mu vozna karta velja za brezplačen povratek.

Za 625 milijonov dinarjev, t. j. 92% vsega našega izvoza v letu 1930, smo izvozili žive perutnine in jajec v inozemstvo. Res, da preživlja naša kokošjereja danes težko prodajno krizo, ker so uvozniki države omejile uvoz jajec in je radi tega cena silno padla, vendar je še vedno rentabilna, posebno tam, kjer je povezana s kmetijo ter se naslanja na lastna krnila, predvsem na takozvano absolutno kokoško krmo, to so oni odpadki, ki jih edino kokoši lahko izrabljajo. Donosnost kurjereje pa je le tedaj dobičkanosna, ako postopa rejec po vseh pravilih reje ter odbira res le najboljše plemensko blago. Na razstavi, ki jo priredi ob priliki Ljubljanskega velesejma v Ljubljani Društvo rejcev malih živali »Živalce« za Dravska banovino, bomo videli prvovrstne plemenske živali najrazličnejših kokoških pasem, v prvi vrsti pa našo domačo rjavo štajersko kokošo, ki je za kmečke prilike najpriladnejša, ker je dobra nesnica in ima tudi cenjeno meso. Poleg štajerske bo zastopana tudi rumena orpingtonka, ki jo priporočamo onim rejcem, ki ne razpolagajo z večjim prostorom. Ta je zlasti za mestne rejce najbolj priporočljiva kokoška pasma. Za pestrost razstave so preskrbeli rejci, ki so razstavili še razne druge kokoške pasme, kakor: plimetke, rode, landke in drugo.

Kokošarji in vsi, ki se zanimajo za to pango kmetijskega gospodarstva, bodo našli na razstavi vse, kar jih zanima. Zato ne pozabite obiskati razstave »Živalce« v paviljonu F.

Šotori in kajak čolni

B. KOLB & PREDALIČ
LJUBLJANA - Šelenburgova ulica 6

Cenik zastoj!

Tako pravijo Kočevarji!

Glasilo manjšine v kočevskem srezu je v teku volilne borbe omenilo, da vladajo na nekaterih šolah njihovega »jezikovnega otočja« neznozne razmere.

Bolj konkretno obliko je dobila ta trditev na volilnem shodu v Koprivniku, kjer je vodja manjšine, g. dr. Hans Arko, slovesno izjavil, da Kočevarji ne želijo ničesar drugega: le striktno izvajanje šolskega zakona. Na ta način se je ugotovilo, da obstoja usodna zmošta na eni strani med slovensko javnostjo, na drugi strani med — po izjavljanih narodnega voditelja — vedno lojalno in državotvorno manjšino na Kočevskem. Slovenska javnost je namreč mislila, da ima manjšina na Kočevskem gotove pomisleke proti striktnemu izvajanju šolskega zakona z dne 5./12. 1929. Sedaj je konec periodične nesporazuma, avtoritativna beseda g. dr. Arkota je krasen uvod za novo dobo, za dobo bratskega sožitja med kočevsko manjšino in slovensko večino. Izjava, da želi manjšina striktno izvajanje šolskega zakona in ničesar drugega, tno izvajanje šolskega zakona in ničesar drugega, prinaša ogromno razbremenitev, zlasti za učiteljsvo na Kočevskem. Vseled že omenjenega nesporazuma dosedaj vezane tvorne sile Jugoslovenstva s pridom služile gospodarskemu, socialnemu in kulturnemu podvigu manjšine.

Za inicijativno g. dr. Arkota je gotovo hvaležno jugoslovensko učiteljsvo na Kočevskem in bo z največjim veseljem sodelovalo pri akciji, da se nemudoma uveljavi na celi črti šolski zakon. Ker je bila izražena želja po striktnem izvajanju šolskega zakona baš v Koprivniku, smo le hvaležni naprav voditelju manjšine in ravnamo po službeni dolžnosti, ko odkrijemo merodajni oblasti: kaj je ukreniti, da bi prišla do veljave vsa določila šolskega zakona baš v tej občini. Obenem pa prosimo na Kočevskem nastavljen učitelje in učiteljice naj sledijo našemu vzgledu in dajo preko Pohoda potrebne predloge prosvetni oblasti na razpolago, katera bo gotovo z največjim veseljem pozdravila novo dobo in storila vse tudi od svoje strani, da bo na koprivniškem shodu izražena želja realizirana v najkrajšem času.

Trditve, da vladajo na nekaterih šolah jezikovnega otočja na Kočevskem neznozne razmere, na stodoletno utemeljenost baš v Koprivniku.

V tej občini imamo eno trirazrednico in tri enorazredne narodne šole. Med temi je najbolj

znana bivša šulferajnska šola na Ovčaku. V tej šoli je 20 šoloobveznih otrok. Od teh je 7 otrok z družinskim imenom »Rožič«, Znidaršič. Dva otroka z nemškim družinskim imenom imata za mamico Rožič Terezijo, in Rožič Rozalijo. Od 20 šoloobveznih je torej 9 takih, ki nosijo vse znake nesporno jugoslovanskega pokolenja, danes so seveda vsi ti otroci — »Nemci«. Tako je delala nekdanja šulferajnska šola. In vsi ti otroci imajo danes — kljub jasnim določilom 45 § šolskega zakona nemški učni jezik. Tako dela — jugoslovanska narodna šola... Po omenjenem paragrafu šolskega zakona mora imeti oddelek najmanj 30 šoloobveznih otrok, a posebnim dovoljenjem ministrstva prosvete — 25 manjšinskih otrok — in šele potem je podana zakonita osnova za uporabo manjšinskega jezika. Na Ovčaku je le 20 šoloobveznih, od teh 9 takih, ki prenašajo krivice raznarodovalnega dela prejšnje šulferajnske šole in kljub temu velja ta šola za nemško, je imela še pred 14 dnevi nemško napisano tablo, katero so po dolgem obavljanju odstranili šele na odločno osebno intervencijo in v navzočnosti sreskega šolskega nadzornika! Kdo bi se čudil, če je spričo takih razmer primorana manjšina, da na javnem shodu tirja striktno izvajanje šolskega zakona?! Uslišite torej voditelja manjšine, priključite to šolo k šolskemu okolišu v Maverlinu, kjer imajo danes za enorazrednico preveč, za dvorazrednico pa premalo otrok.

Z deco iz Ovčaka lahko dobi Mavrele lepo dvorazrednico z državnim učnim jezikom, pa bodo naši mali Znidaršiči, Rožiči in Kobetišči rešeni coklje, katero je naložila njih roditeljem našemu življu sovražna šulferajnska šola.

Druga enorazrednica je v Rajhenavi. Šola ima 29 šoloobveznih otrok, od teh 6 pristnih Slovencev. Novega nemškega naraščaja je malo, več Nemcev pojde na Vidovo iz šole, nego jih pride v šolo. Stevilčno razmerje med Nemci in Slovenci bo v novem šolskem letu še slabše za Kočevarje. Učni jezik je vendar — proti jasnim določilom 45 § šolskega zakona — nemški. Po želji g. dr. Arkota je tudi na tej šoli nujna sprememba, šola mora dobiti državni učni jezik.

V svetlem potoku imamo 24 otrok, od teh 5 Slovencev in 9 otrok iz mešanih zakonov. Zaradi 10 Kočevarjev je učni jezik — nemški! Kdo bi se čudil, da na javnem shodu prosi voditelj manjšine za striktno izvajanje šolskega zakona?!

Najmočnejša šola je na sedežu občine — v Koprivniku. V I. razredu je 12 Jugoslovenov in otrok iz mešanih zakonov ter 14 Kočevarjev. Kočevarji, Nemci imajo dve tedenski uri iz nemščine in verouk v materinščini. Učni jezik je sicer od 17./12. 1934. leta slovenski, toda kljub temu se striktno ne izvaja šolski zakon, ker ta ne pozna v narodni šoli ure v tujem jeziku. Nemščina pa je za te malčke tuji jezik, kajti materinščina teh otrok — kočevsko narečje — je prilično tako daleč od knjižne nemščine, kakor od slovensčine. Drugi razred ima 30 otrok, od teh 15 pristnih Kočevarjev. Učni jezik je kljub jasnim določilom 45. § šolskega zakona — nemški. V III. razredu imamo le 8 takih otrok — od 41, kateri imajo nesporno pravico do uporabe materinščine v 5. in 6. šol. letu, učni jezik je torej od 17./12. 1934. leta slovenski. Toda tudi v tem oddelku ima deca — kljub predpisom 45. § šolskega zakona po dve tedenski uri iz nemščine. To se pravi, da tudi šola v Koprivniku ni popolnoma zdrava, tudi na tej šoli mora dobiti upravitelj po želji manjšine

nalog, da nemudoma odstrani nemščino iz vseh treh razredov. V slučaju pa, da hoče imeti manjšina za 14 in 15 in 8, t. j. za 37 Kočevarjev manjšinski razred z 8 šol. leti... naj ga ima, in sicer pod vodstvom zanesljivega jugoslovanskega učitelja in to v Kočevskem jeziku. Striktno izvajanje šolskega zakona ne dovoljuje druge rešitve.

Posledice predlaganih izprememb bi imele blagodejne vpliv v bodoče. Tam, kjer v 15 letih življenja na jugoslovenskih tleh ne zmorejo enega Kočevarja, ki bi bil zmogel državnega jezika v taki meri, da bi lahko postal predsednik občine, — bi dobili v dolednem mladi rod, ki bi ostal zvest svojemu narodu, toda ker obvlada drž. jezik, bi ta mladi rod stopil med polnopravne jugoslovanske državljane in bi vladala tudi na Kočevskem ona sreča in ono zadovoljstvo — katero ima pred svojimi očmi njih narodni voditelj, kateri na javnem shodu zahteva striktno izvajanje šolskega zakona.

Uslišite prošnjo naših vrlih Kočevarjev!

Po naši zemlji

Ježica

POPRAVEK

Ježica, dne 13. aprila 1935. Libera nos Domine.

Ni res, da je te dni Ježico razburila pa tudi zelo razveselila uradna vest »Preloma«, da sta na polju slave padla vrta bojovnika Nace Subelj in France Strah, ker sta izdala načela bojovnikov in prelomila disciplino. Res pa je, da so vsi člani Boja na Ježici proti tej izključitvi Franceta Straha.

Ni res, da sta Nace Subelj in France Strah izključena, ker sta izdala načela bojovnikov in prelomila disciplino, res pa je, da je bil France Strah izključen, ne da bi izdal načela bojovnikov.

Ni res, da teh dveh baš radi njune prenapetosti nihče ne mara, res pa je, da ima Strah Franc zaradi svoje delavnosti na Ježici mnogo prijateljev.

Ni res, da sta ta dva gospoda mnogo doprinesla k podivjanosti gotovih organizacij, res pa je, da je Strah Franc deloval samo v organizacijah, ki jim sploh ni mogoče očitati nobene podivjanosti.

Ni res, da sta se levila iz Sokola v Orla, res pa je, da Strah Franc nikdar ni bil Sokol.

Ni res, da jima nikjer več niso vrata odprta, res pa je, da Strah Franc aktivno sodeluje v organizaciji Boj in Rdeči križ.

Ni res, da gotovo marsikje molijo libero, ko ta dva vrta bore pokopavamo baš v pustnih dneh, res pa je, da navadno o pustnih dneh nikjer ne molijo libere.

Strah Franc I. r.

Kočevje

ZLET DOLENJSKEGA SOKOLSKEGA OKROŽJA

se vrši v Kočevju, v nedeljo, dne 2. junija. Zjutraj ob 6. uri se prične tekme vseh oddelkov, nato skušnje vseh telovadečih, a ob pol 12. uri povorka skozi mesto. Zbirališče na telovadišču pred šolo. Popoldan ob pol 3. uri nastop vseh društev in čet včlanjenih v dolenskem okrožju.

Ker je to edina večja sokolska prireditev v dolenskem okrožju, in se vrši vrhu tega v nacionalno ogroženem mestu, se vabi vse članstvo in prijatelje sokolstva, da pohite ta dan v Kočevje in s tem potrdijo sokolsko misel ter podprejo kočevske Sokole v njihovem nacionalnem delu.

Viž

ODKRITJE SPOMENIKA IN ZASADITEV SPO-
MINSKE LIPE BLAGOPKOJNEMU VITEŠKEMU
KRALJU ALEKSANDRU I. UJEDINITELJU NA
VICU

Tiho in skoraj neopazno se je pripravljaj Viž na nedeljsko svečanost, ki se je razvila v pravo manifestacijo iskrenega čustvovanja v spominu nad težko izgubo, ki jo je utrpel jugoslovanski narod s smrtjo našega kralja Mučenika.

Od prvotne zamisli, da se vsadi samo spomin-
ska lipa, se je pozneje na pobudo viškega Sokola, s sodelovanjem vseh viških društev in organizacij, postavil krasen spomenik.

Na štirih nosilcih iz podpeškega kamna se vrh njih v loku boči kamena preklada, na kateri je izpisana kraljeva oporoka: »Čuvajmo Jugoslavijo«. V oba krajina nosila sta vzdani marmornati plošči z letnicami rojstva: Cetinje 17. XII. 1888. in njegove tragične smrti: Marseille 9. X. 1934.

Pred spomenikom je postavljen kamenit rondo z vsajeno spominsko lipo. — Osnutek spomenika, ki ga je napravil stavbenik Marinič, kateri ga je tudi izvršil, je po svoji zamisli dostojen spominu Viškega kralja in tvori s svojo okolico že sedaj, ko prostor okoli njega še ni urejen, popolno harmonično celoto.

Svečanost odkritja se je pričela popoldne ob pol štirih, ko se je v popolni tišini v prisotnosti tisočglave množice pripeljal k odkritju kraljev zastopnik brigadni general g. Pekić. Godba je zaigrala državno himno, nakar je starosta viškega Sokola br. Borštnik toplo pozdravil zastopnika Nj. Vel. Kralja Petra in ostale odlične goste, med njimi tudi francoskega konzula Romeranda, starost ljubljanske sokolske župe in žup. prosvetarja br. Poharea, g. Rasto Pustoslemška, nar. poslanca, Albina Komana, za odbor postavilve spomenika Viteškemu kralju gg. dr. Janko Lokarja, in ing. Bevea, podžupana viške občine Stanko Kneza in celo vrsto ostalih odličnih gostov.

Starosta br. Borštnik je nato v ganljivih in krasnih besedah iznesel delo in življenje Viteškega pokojnika, ki se je žrtvoval za svoj narod.

V znak globokega spoštovanja in neomajne ljubezni do kralja Viteza in heroja zasajamo lipo v večem in nesmrtni spomin na Zedinitelja, kralja Mučenika. Rasti, lipo, ti simbol slovanstva in zvečanja in znanosti v mogočno drevo, ki bo dajalo senčo našim znancem in jih spominjala na vdano ljubezen našega rodu do svojega Velikega kralja.

Sledilo je odkritje spomenika in vzdava posvetila vseh društev in organizacij in nato polaganje vencev.

Solska mladina je recitala dvojce pesmi, zloženih spominu na Kralja.

Združeni viški pevski zbori so nato zapeli žalostno Foersterjevo pesem: Umrj je mož.

Po odkritju se je vršil pred zastopnikom Nj. Vel. Kralja, mimohod Sokolstva, gasilcev in šolske mladine.

Ob veliki udeležbi se je vršila zvečer v Sokolskem domu akademija z izbranim sporedom, v katerem so nastopali člani Sokola, člani Ljudskega odra na Viču in sokolska mladina.

Nedeljska svečanost odkritja je dokazala, kaj zmoro složno in iskreno sodelovanje vseh brez razlike, povezanih v ljubezni do blagopokojnega Viteškega Kralja, ki nam bodi vedno nedosegljiv primer, Dolžnost, Žrtvo in Ljubezni za Narod in Domovino. Jugoslovenska misel nas druži v neprobno strnjene vrste okoli njegovega Naslednika, našega mladega Kralja Petra II., na katerega smo prenesli svojo ljubezen, pripravljeni na delo in napore za zgraditev močne in spoštovanja vzbujajoče Jugoslavije.

NI OBREDNIKA? — SRCA NI!

V nedeljo, dne 26. maja t. l. se je Vič na veličasten način oddolžil spominu blagopokojnega kralja Ujedinitelja. Zasajena je bila spomin-
ska lipa in postavljen krasen spomenik.

V odboru za postavitev spomenika in zasajitev spominke lipe so sodelovala po svojih predstavnikih vsa viška društva brez razlike. Celokupno viško prebivalstvo je s simpatijo in polnim zaupanjem spremljevalo delovanje tega odbora. S tega širokega zrelšča kot tolmač želja vseh Vičanov, se je odbor z veliko ljubeznijo in vnemo, zavedajoč se resnosti in veličine, pogumno lotil težke naloge. Nalogo, da vpoštevajoč težke čase na dostojen način trajno dokumentira veliko ljubezen in priznanje doprinosu največje žrtve za ujedineni narod jugoslovanski. To se jim je v polni meri posrečilo. Priznanje in zahvala vsem sodelujočim. Veličastna nacionalna manifestacija in resnično lep, kljub svoji preprostosti mogočen spomenik sta v ponos in kras cele viške občine. Priznanje in zahvala tudi vsem, ki so na kakršnioli način pripomogli in sodelovali pri tej veliki narodni akciji. Delo odbora je bilo zelo olajšano vsled velikega razumevanja in podpore, ki ga je bil deležen pri vseh osebah in krogih, kamorkoli se je obrnil. Samo ena vrata so ostala zaprta.

Da bi bila slovesnost odkritja čim slovesnejša, se je naprosilo domačega g. župnika za blagoslovitev. Osupli in začudeni smo zaznali odklonilno stališče. Ker se je pri nas od klobas pa tja do tramvaja že vse mogoče blagoslovljalo. Kakšni zadržki naj bi bili tu? Ponovno se je interveniralo tudi na viških mestih. Odgovor zopet isti, ni mogoče, nimamo obrednika. Kaj takega nismo pričakovali. Ne moremo in nečemo razumeti, da ima vseljina katoliška cerkev v Italiji obrednike za blagoslovljanje fašističnih domov.

Celje

Naša mladina je revno-naivna. Posnema nemško obleko, domišljavo si daje ta »štajersko« mečkan klobuk z metlico ali zelenim trakom, bele nogavice, gozdarji, to je mladinska moda v Celju! V popolni nemški opravi manjajo samo še gola kolena in mastne umazane hlače. Jopić alpskih kretanov je najvišja moda! Manjka samo še krof! Zivela zavedna in bistroidna slovanska mladina!

Naš pokret

OBLASTNI OBČNI ZBOR

Na praznik, 29. junija t. l. ob 10. uri dopoldne bo redna skuščina Oblastnega odbora Narodne Odrane v prostorih Zveze kulturnih društev v Ljubljani (Kazino, II. nadstropje).

Skupščina se smejo udeležiti le izvršilni člani NO. Ti so seveda dolžni prisostvovati skupščini, ki naj tvori nekaj zaključke dose-
danjega dela in postavi smernice dela za bodoče leto.

Nadaljevanje sestavka »Boj za Venedic« pri-
občimo v prihodnji številki. Uredništvo.

DEŽELA RAJSKA.

»Izvestja«, sovjetski organ, od 12. marca javlja: »Preizkava o prilikah na Donski železniški progi je pokazala, da je v toku zadnjih 6 mesecev bilo na tej progi 3.142 železniških nesreč. 40% vseh nesrečnih slučajev so zakrile popokane tračnice, 60% pa slabo šolanost osebje in nemarnost.« Tako je, če so vsi za enega in eden za vse.

Akcija Narodne Odbrane „Svoji k svojim“!

Čevlje

vseh vrst, domače ročne izdelave in znamke „Jadran“, damske torbice, aktovke itd. v največji izbiri Vam nudi:

Detela Bogdan, Ljubljana
SV. Petra cesta 25, hotel „Balkan“

JOS. ERZIN LJUBLJANA

Kom. zaloga mlevskih izdelkov in deželnih pridelkov

PISARNA IN SKLADIŠČE:
JANEŽIČEVA CESTA 13 (PRULE)
Telefon interurban štev. 37-14

Šivalni stroji od Din 1600 — naprej. Otroški vozički od Din 200 — naprej. Dvokolesa od Din 950 — naprej. „Sachs“ motorji od Din 5000 — naprej pri

„TRIBUNA“

F. BATJEL, LJUBLJANA, Karlovska cesta 4
Ceniki franko! Ceniki franko!

Kupujte samo pri domačih tvrdkah ki oglašujejo v „POHODU“!

J. Bonač sin

Ljubljanska kartonažna tovarna Ljubljana
Tovarna za papir in lepenko Količevo-Domžale
Centrala: **Ljubljana** Čopova 16

Tel. int.: 23-07 in 34-81
Brzjavke: Bonač sin Ljubljana

Vsakovrstne kartonaže, papir in lepenka
Tovarniške znamke:
za toaletni papir „Sanol“ in „Hermes“,
za registratorje in mappe za korespondenco
„Hermes“ in „Redos“

Tvrdki TEOKAROVIČ

je dospela pošiljka najnovejšega blaga v

kamgarnu,
fresku,
in burett-svili
po znano znižanih cenah.

Oglejte si neobvezno bogato zalogo v **Gradišču** nasproti drame in na velesejmu paviljon „M“

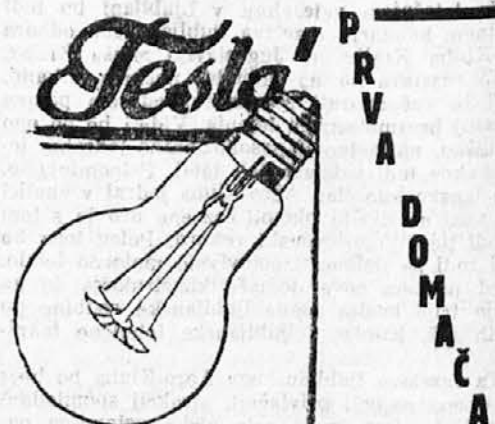
Priporoča se

**KOLODVORSKA
RESTAVRACIJA
LJUBLJANA**

GLAVNI KOLODVOR

CIRIL MAJČEN

Ultralux

ŽARNICA
V DEKALUMENIH

Do 20% več svetlobe!
ZAHTEVAJTE JO POVSODI!

POMNITE

1.—11. junija

XV. VELESEJEM V LJUBLJANI

Pregled domače produkcije

Posebne razstave:

Gasilska razstava
Modna revija —
gospodinjstvo
Salon avtomobilov
Pohištvo
Male živali

Polovična voznina

na železnici, parobrodih in avijonih
Razstavišče obsega 40.000 m²

Priporoča se cenjenim gostom
restavracija hotela

„Bellevue“

in grand hotela

„Union“

v Ljubljani.

Priznana prvovrstna kuhinja, izborna vina. Pivo Bock in ležak. Tudi v

Unionski kleti

gorka jedila. Cene zelo solidne, postrežba točna.

P. Šterk, restavracija itd.

Za poletje

1935

PLATNO

PLATNO

PLATNO

PLATNO

PLATNO

V KRASNI IZBERI!

A. & E. SKABERNÉ

LJUBLJANA, MESTNI TRG 10

VELEMESARIJA
TVORNICA MESNIH
IZDELKOV IN KONZERV

F. SLAMIČ

nudi po nizkih dnevnih cenah:
sveže meso, šunke, hrenovke,
jetrne paštete, konzervni golaž
priznana najfinejšega okusa!

LJUBLJANA

Gospodstva cesta 6
Prešernova ulica 5
Rimska cesta 3

V RESTAVRACIJI:

Najboljša kuhinja,
najizbranejša vina

„SLAVIJA“

JUGOSLOVANSKA ZAVAROVALNA BANKA D.D. V LJUBLJANI

zavaruje

pod najugodnejšimi pogoji:

proti požaru, vlomu, razbitju stekla, transportu, automobile, zakonito odgovornost, nesreče na potovanju, življenje, posmrtnine i. t. d.

CENTRALA ZA CELO JUGOSLAVIJO

v LJUBLJANI - Gosposka ulica 12 - Telefon štev. 21-76 in 22-76